

تأثیر عوامل خارجی بر مدیریت ریسک در شرکت های عمرانی (مطالعه موردی در استان هرمزگان)

شبیم علی حسنی^{۱*}، احمد عدالت پناه^۲

۱- دانشجوی کارشناس ارشد، مدیریت ساخت، دانشگاه آیدگان، تنکابن، ایران

پست الکترونیکی:

sh.aliassani@yahoo.com

۲- گروه عمران، دانشگاه آیدگان، تنکابن، ایران

پست الکترونیکی:

saedalatpanah@aihe.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۷/۱۸، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۷/۳۰

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر تأثیر عوامل خارجی بر مدیریت ریسک در شرکت های عمرانی (مطالعه موردی در استان هرمزگان) می باشد. روش تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل مهندسان شاغل در پروژه های فعال، متخصصین و افراد صاحب نظر در استان هرمزگان که مجموعاً تعداد آنها برابر با ۱۲۰ نفر می باشند که با توجه به محدود بودن تعداد جامعه آماری کلیه افراد به صورت تمام شماری به عنوان نمونه در نظر گرفته شدند اما در پیگیری های متعدد تعداد ۱۱۴ پرسشنامه تکمیل شده جمع آوری گردید که مورد بهره برداری آماری قرار گرفت. ابزار تحقیق پرسشنامه ۳۶ سوالی که توسط خاکسار و همکاران ساخته و اعتباریابی شده بود می باشد. جهت تحلیل فرضیه های تحقیق از

آزمون های رگرسیون تک متغیری و آزمون فریدمن از طریق نرم افزار SPSS/۲۳ استفاده شد. نتایج نشان داد که عوامل خارجی بر مدیریت ریسک شرکت های عمرانی تأثیرگذارند و اختلاف معناداری بین میانگین رتبه های گویه های عوامل خارجی تأثیرگذار بر مدیریت ریسک در شرکت های عمرانی وجود دارد. بالاترین میانگین رتبه مربوط به گویه های عامل «ساخت» و پایین ترین رتبه مربوط به گویه های عامل «موقعیت کار» بود. در واقع عوامل خارجی به ترتیب: عامل ساخت، عامل اقتصادی و مالی، عامل اداری و سازمانی، عامل اجتماعی و فرهنگی، عامل فنی و تکنولوژیکی و عامل موقعیت کار بر مدیریت ریسک در شرکت های عمرانی تأثیرگذار بودند.

کلمات کلیدی: مدیریت ریسک، شرکت های عمرانی، عوامل خارجی، استان هرمزگان